GAZETA LWOWSKA.

Sobota **N^er. 30.** 11. marca 1837.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Z Bukowiny. W kopalniach kawalera de Manz, na Bukowinie w r. 1836. wydobyto następujące płody górnicze w wartości 241,651 zr. w mon. konw., i tak:

								wartość			
W Kirlibabie	1,022	grzywien	5 1/2	lót.	śrebra	á zr.	20	20,220	zr.	35 1/2	kr.
	241	cent.	4	funty	ołowiu	—	10	2,410	—	20	—
	1,157	—	50	—	gleity	—	10	11,575	—	—	—
W Poszoricie	1,820	—	71	—	miedzi	—	40	73,028	—	24	—
W Jakobenie	17,731	—	86	—	surowego żelaza	—	2 27/30	51,422	—	23 3/4	—
	4,577	—	33	—	ordynar. w sztabach	—	7 1/5	32,956	—	50 1/2	—
	174	—	22	—	średniéj jakości	—	7 4/5	1,359	—	—	—
	48	—	98	—	dobréj	—	8 17/30	419	—	23 3/4	—
	695	—	64	—	wyroby kuźniane	—		2,596	—	42 1/2	—
	859,900	—	sztuk goździ			—		1,642	—	16 1/2	—
W Eisenau	5,066	cetn.	65 1/4	funt.	ord. w sztabach	—	7 9/30	36,986	—	34	—
	249	—	75	—	średniéj jakości	—	7 27/30	1,973	—	1 1/8	—
	7	—	—	—	dobréj jakości	—	8 2/3	60	—	40	—

(*Mnemos*).

— *Z Wiédnia* —

Komisyja mianowana ku rozpoznaniu czynności funduszu umarzania długu państwa, przedłożyła N. Panu zdanie sprawy ze skutków, jakie się w tym instytucie w drugiém półroczu roku administracyjnego 1836, to jest od d. 1. maja do końca października r. 1836 okazały. Z tego zdania sprawy wykrywa się, że z działań funduszu umarzania długu państwa, odbytych według zasad najwyższego patentu z d. 1. października 1829, li w drugiém półroczu 1836 następujące wypłynęły skutki:

1) Przychód w pozostałych w kasach z poprzedniego rachunku summach	176,884	zr.	37 1/2	kr.
W sumach wpłynionych ze sprzedaży dóbr krajowych i powróconych funduszowi kapitałów, wynosił	855,876	zr.	53 1/4	kr.
W innych zwyczajnych dochodach	4,785,066	zr.	53	kr.
razem .	5,817,828	zr.	23 3/4	kr.
wydatki wynosiły .	5,392,135	zr.	31	kr.
a w kasach pozostało z zamknięciem obrachuków	425,692	zr.	52 3/4	kr.

2) Z długu państwa, uprocentowanego w m. k. zakupił fundusz kapitał nominalny 5,962,277 zr. 4 5/8 kr. dawszy za to gotowizną 4,785,660 zr. 6 kr., a

3) z dawniejszego długu państwa, uprocentowanego w wal. wiéd. (*Einlösungs-Scheinen*), zakupił fundusz kapitał nominalny 1,037,178 zr. 47 kr., albo w 2 1/2 procentowych obligacyjach 846,667 zr. 50 kr. wynoszących, za gotówkę 547,847 zr. 6 kr. mon. konw.

4) Majątek funduszu umarzania, doliczywszy i odtrąciwszy uprocentowane stanowe obligacyje domestykalne, które do kas w papiérach wykupnych wpłynęły, oraz wylosowane lub wydane za wypłacone kapitały obligacyje, przytém nie licząc owych d. 3. listopada 1836 publicznie umorzonych 5,774,819 zr. 21 2/8 kr. wynoszących obligacyj dawniejszego długu państwa, powiększył się w drugiém półroczu 1836 o 5,959,877 zr. 4 5/8 kr. w długu państwa uprocentowanym w mon. konw., a o 916,845 zr. 43 5/8 kr. uprocentowanym w walucie wiédeńskiéj, w ogóle o 6 mil. 876,722 zr. 48 2/8 kr.

Z ogólnych działań funduszu umarzania, od czasu onegoż założenia, to jest, od d. 1. marca 1817 do ostatniego października 1836, okazały się następujące główne skutki.

5) Stan majątkowy, wynoszący z końcem kwietnia 1836 summę 183,423,614 zr. 18 3/8 kr.,

)(

a w drugiém półroczu 1836 pomnożony summą 6,876,722 zr. 48 2/8 kr., doszedł do summy 190;300 337 zr. 6 5/8 kr., z których wszakże odtrącić należy z dawniejszego długu państwa za rok 1836 d. 3. listop. 1836 spalone publicznie 5,774,819 zr. 21 2/8 kr.; przeto majątek funduszowy wynosił z końcem października 1836 jeszcze 184,525,517 zr. 45 3/8 kr. Ale ponieważ funduszowi umarzania przy onegoż zakładaniu, jako majątek narodowy, dany był kapitał 50,135,627 zr. 21 2/8 kr., ten przeto tak z własnych, jakoteż z wyznaczonych mu środków, oprócz odbytego, w następnym §. 10. *sub c d* i *e* wymienionego umorzenia, powiększył swój majątek o 134,389,890 zr. 24 1/8 kr.

(*Ciąg dalszy nastąpi.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Hiszpanija.

Podług listu z Bajonny z d. 20. lutego, karliści spodziewając się od dawna zapowiedzianego napadu od swoich przeciwników, skoncentrowali około 12,000 żołniérza na stanowiskach pod Ernani, Oyarzun, Irun i Fuentarabią. Na piérwsze hasło napaści 3000 karlistowskich wieśniaków chwyci za oręż i osadzi Irun, dla zastąpienia tamecznéj załogi, która wtedy wyruszy i udział w walce miéć będzie. — Zwłokę jenerałów krystynistowskich tym sposobem tłumaczą, iż jenerał Evans na Fuentarabią piérwszy chce atak przypuścić, aby z tego miasta, z którego w przeszłym roku (11. lipca) ze wstydem musiał ustąpić, mógł buletyny swoje adresować do wyborców westminsterskich; gdy tymczasem drudzy jenerałowie: Sarsfield i Espartero mają zamiar rozpocząć działanie wojenne na Tolozę i przez Lecumberri na Durango, a tym sposobem mają nadzieję bez dobycia szabli wziąć Fuentarabię, Irun i może nawet Ernani. —

Podług wiadomości z karlistowskiéj głównéj kwatéry w Andoain, krystyniści na d. 19. lutego, w sile 1000 ludzi, wyruszyli z Bilbao, lecz wkrótce powrócili do miasta. — Listy z Irunu z d. 19. donoszą, że karliści gościniec idący do tego miasta koło mostu okopali, nad którym kilka bateryi panuje, mogących dawać ognia na wszystkie strony. — W S. Sebastian, jak słychać, Espartero wzbraniał się wspiérać jenerała Evans; utrzymują także, iż jenerałowie krystynistów nie chcieli udzielić planów wojennych komisarzowi francuzkiemu, pułkownikowi Secilhes.

Dz. *Sentinelle des Pyrenées* (wychodzący w Bajonnie) zawiéra z d. 21. lutego następujący artykuł: »Rozchodzi się powtórna wieść, iż pozwolenie udzielone przez rząd francuzki do wyładowania kilku angielskich dział w Socoa i przewóz onych przez Behobię na ziemię hiszpańską cofnione zostały. — Statki parowe z S. Sebastian odeszły do Portugaletty, dla przewiezienia nowego wojska. — Brygadyjer Jauregui jest chory. Don Carlosowi gdy wyjeżdża, towarzyszą zwykle dwie kompanije Guiasów i szwadron gwardyi przybocznéj. — Podczas jego pobytu w Ernani, na d. 15. lutego, z balkonu swego mieszkania miał przemowę do ludu.«

Gazety madryckie donoszą, iż jeneralny kapitan Andaluzyi niepotwierdził wyroku śmierci, zapadłego przeciw członkom junty karlistowskiéj w Kordowie, i że sprawę ich odesłał do sądu wojennego i marynarki.

Piszą z Malagi pod d. 5. lutego: 23 osób, które Quiroga z powodu rewolucyjnych zamachów skazał na deportacyję do Puento Rico, zbuntowawszy się w drodze, zamknęli kapitana w kajucie, i zmusili sternika płynąć do duńskiéj osady St. Tomasza. Przed przybyciem do tego miejsca, zatknęli banderę duńską.

D. 15. Sarsfield, po ćwiczeniach wojennych odbytych ze swémi żołnierzami w Pampelunie, oświadczył im, iż wkrótce uderzą na liniję karlistów, lecz ci stawili opór, mówiąc, że im zaległego niewypłacają żołdu.

S. Sebastian d. 16. lutego. Hiszpański wicekonzul z Bajonny przybył tu dla rozmówienia się z jenerałem Evansem. — Zdaje się, że wyruszą na pole boju; jenerał dziś o 3 godzinie po południu mustrę odbywał z dwoma brygadami legii, poczém kazał przyzwać do siebie oficérów, zalecając im największą surowość ku żołnierzom, jeżeliby dopuścili się jakiego gwałtu na mieszkańcach. Dowódzców kompanii osobiście zrobił odpowiedzialnymi za wykonanie tego rozkazu.

Tego wieczora przewieziono na okręcie dwa działa do Socoa, mające służyć do oblężenia Irunu.

Z Behobie d. 19. lutego. Karliści na wiadomość, że działa, które z Socoa chciano przeprowadzić na brzeg Bidassoy, mają stanąć na wzgórzu Ascain-Portou, całą przeszłą noc pracowali nad wysypaniem szańców na tém wzgórzu.

Madryt d. 15. lutego. Sierżant Garcia, który, jak wiadomo, niedawno z panem Mendizabalem miał tak blizkie zajście, z więzienia wypuszczony został, lecz z tym dodatkiem, aby natychmiast opuścił stolicę.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

Na posiedzeniu izby niższéj d. 21. lutego, major Cumming Bruce wniósł pytanie, czyli sekretaryjat stanu spraw wewnętrznych otrzymał jakie doniesienie o nędzy panującéj w górach Szkocyi i na szkockich wyspach. P. Fox Maule,

podsekretarz stanu spraw wewnętrznych, dał odpowiedź potwierdzającą, i dodał, że rząd czyni przygotowania do dania im pomocy. — Poczém znowu przystąpiono do irlandzkiego korporacyjnego bilu, lecz jeszcze nienastąpiła uchwała o projekcie do odmiany przez lorda Egerton. Jedyny mówca, który na tém posiedzeniu nową wykazał stronę tego pytania, był minister wojny lord Howick (syn hrabi Grey). Wystawiał ón, że jeżeli zawsze mówić będziemy o niebezpieczeństwie grożącém przez reformę korporacyjną panującemu kościołowi, i dla téj obawy przeciwić się zaprowadzeniu nowych ustanowień, natenczas lud irlandzki wpadnie na tę myśl, że kościół panujący największą jest przeszkodą do uzyskania mu równości praw. Tym sposobem przychylność Irlandczyków nie będzie uzyskaną; a przemoc orężna nie zdoła zmusić całego kraju.

W Paryżu przez nadzwyczajną sposobność otrzymano w nocy z 24. na 25. lutego, wiadomość, że znana poprawka wniesiona przez lorda F. Egerton, na posiedzeniu izby niższéj w dniu 22, większością 80 głosów odrzucona została. — W ciągu przeszłorocznych posiedzeń (7. marca) taż sama mocyja lorda F. Egerton, była odrzucona w izbie niższéj większością 307 głosów przeciw 243, i podobnéjże treści wniosek lorda Fitzgerald w izbie wyższéj (d. 26. kwietnia) 203 głosami przeciw 119 przyjęty został.

Z okoliczności odczytania jednéj prośby o zniesienie podatków kościelnych w izbie wyższéj (d. 21. lutego) hr. Fitzwilliam uczynił uwagę, iż dyssenterowie, którzy dotąd tylko kaplice mieć mogli, możeby się tém zaspokoili, gdyby im pozwolono, w istniejących kościołach, do których sam tylko kościół panujący ma prawo, służbę bożą odprawiać. Arcybiskup Kanterbury prymas państwa, robił uwagę, iż trudno, aby dissenterowie tém się zaspokoili, a biskup Exeter wprost się oświadczył przeciw środkowi podanemu przez hrabię, przez który kościoły zamieniłyby się w teologiczne arki Noego. Wicehrabia Melbourne obstawał znowu za zdaniem hrabi Fitzwilliam, aby w każdéj gminie był jeden gmach zostający w związku z kościołem państwa, do któregoby wszystkie klasy i sekty poddanych j. k. mości wolny i nieograniczony wstęp mieć mogły.

Dnia 20. lutego w tawernie pod koroną i kotwicą w Londynie, miało miejsce osobliwe zgromadzenie. Naradzano się na niém, aby piérwszym męczennikom parlamentowéj reformy, to jest trzem Anglikom Tomaszowi Muir, Tomaszowi Fyshe Palmer i Wiliamowi Skirving, i dwom Szkotom Maurycemu Margarot i Józefowi Gerald, którzy w r. 1793, za ministerstwa Pitta działali w tym celu (rozumié się w duchu radykalnym), i za to prześladowani o przeniewierstwo (felonię) skazani na deportacyję zostali — pomnik postawić, i potomkom cierpiącym nędzę podać rękę. P. Hume, prezydujący na posiedzeniu, zrobił uwagę, iż gdy zdobywcom, którzy dla polepszenia rządu kraju nic nie uczynili, a którzy owszém są nieprzyjaciołmi wolności, wznoszą pomniki, to owi mężowie tém bardziéj zasługują na to, iż z powodu poświęceń swoich za wolność, przez renegata Pitt do śmierci prześladowani byli. Sir W. Molesworth, p. Warburton i wielu innych radykalnych członków izby niższéj popiérali ten wniosek. W sali zebrano podpisy na 200 f. sz.; przytém czytał p. Hume spis nieobecnych subskrybentów, w których liczbie jaśniały imiona lorda Brougham i hrabi Essex. — Zgromadzenie huczne sypało oklaski.

Times udziela następnego wyjątku z listu pisanego z Malty o powietrzu wybuchłém w Afryce: »W ostatnim moim liście donosiłem wpanu, iż w wielkiéj tu byliśmy obawie przed cholerą, zbliżającą się od Kalabryi i Sycylii i przed morowém powietrzem od Turcyi. Obawa ta zamieniła się teraz w największą trwogę, albowiem powietrze wybuchło od nas tylko o 200 mil ang. (około 40 niemieckich). Smutna ta wiadomość doniesiona nam zestała z Tripolis przez angielskiego konzula pana Warrington, który oraz każe się obawiać, czy to powietrze nie rozszérzy się na całą Berberyją, a może i do Europy się dostanie. — Niebezpieczeństwo to tém większą wzniecać powinno obawę, zwłaszcza w teraźniejszym stanie interesów Francyi z Algierem, mianowicie od czasu niepowiedzenia się wyprawy przeciw Konstantynie, i przy tak częstych stycznościach rejencyi z portami Tulonu i Marsylii. Oby niebo odwróciło tę plagę, na którą Europa teraz więcéj niż dawniéj wystawiona, albowiem przez szybkość podróżowania tak lądem jak wodą, znikły oddalenia i najdalsze kraje do siebie zbliżone zostały. W Tripolis niemała panuje trwoga; wiele osób myśli uciekać. Gdy przed 45 laty powietrze po raz ostatni grasowało w Tripolis, okropne zrządziło tam klęski i rozpostarło się aż do Maroku. —

Dziennik Dubliński *Evening Post* utrzymuje z pewnością, iż na wielkanoc a może i rychléj parlament zostanie rozwiązany, albowiem król czuje potrzebę utrzymać teraźniejsze popularne ministeryjum. Pomieniony dziennik zdaje się dorozumiewać, iż torysowie niedawno potajemny znowu uknuli zamach na oddalenie whigów z ministeryjum, lecz król z niechęcią miał ten plan odrzucić. *True Sun* przeciwnie utrzymuje, że

niedawno między ministrami a opozycyją, przyszło do wzajemnego porozumienia się w pewnym względzie, w skutek którego piérwsi wniosą irlandzki bil dziesięcinny bez apropriacyjnéj klauzuli, jeżeliby torysowie przystali na irlandzki municypalny bil reformowy.

Globe donosi: Podług listu otrzymanego z Petersburga, lord Durham wkrótce do Anglii powróci, albowiem rossyjski klimat nie służy jego zdrowiu.

Francyja.

W izbie deputowanych dnia 22. lutego burzliwe toczyły się narady nad pytaniem, czyli projekt do ustawy o paryzkiéj gwardyi narodowéj, jeszcze na tém posiedzeniu ma być roztrząsany, czyli na 23. lutego odłożony. Izba zgodziła się w końcu na termin ostatni.

Na posiedzeniu dnia 23go, minister wojny żądał powołania 80,000 popisowych z klasy z roku 1836. Minister finansów przełożył projekt do ustawy, podług któréj plac, gdzie stał pałac arcybiskupi, w roku 1831 przez lud zburzony, miastu Paryżowi odstąpiony zostanie, dla założenia tamże publicznego spaceru. Oprócz tego minister finansów Duchatel wniósł dwa inne projekta treści finansowéj. Prośba, tycząca się Algieru, została odesłaną do komisyi kredytu dodatkowego, któréj polecono także roztrząśnienie prośby z Tremecenu. W końcu zaczęto się naradzać nad projektem do ustawy o gwardyi narodowéj paryzkiéj. Główne zasady tego bardzo obszérnego projektu są następujące: Wszyscy obywatele w Paryżu, czyto ciągle mieszkający, czyto przez pewną część roku, obowiązani są do służby; co w ostatnim razie ma tylko wtedy miejsce, jeżeli posiadają dom, lub mieszkanie, od którego czynsz za najmę zobowiązuje do płacenia podatku od ruchomości. Oprócz tego każdy gwardzista narodowy, który niema osobnego na to uwolnienia, ma mieć własny swój mundur.

Izba deputowanych dnia 24. lutego zajmowała się roztrząsaniem ustawy o gwardyi narodowéj Paryzkiéj. Przedmiot ten może zaprowadzić do bardzo zawikłanych, i w szczegóły zapuszczających się rozpraw, albowiem mnóstwo przygotowano poprawek, podrzędnych poprawek, i przeciwnych wniosków. Głównym celem ustawy jest, omdlałą gorliwość paryzkiéj gwardyi narodowéj różnemi karami pobudzić. Z powodu tych rozpraw dwa ministeryjalne dzienniki *Journal des Debats* i *La Presse* (czterdziesto-frankowy pod redakcyją Emila Girardin) zaciętą stoczyły walkę. *La Presse* wybuchła z wielkiemi wyrzutami przeciw gwardyi narodowéj i wyrzekła, iż projekt do ustawy przełożony izbie, musiał jakiś tambormażor napisać. *Journal des Debats* stara się naprawić błąd swego kolegi; powiada on, iż to wielka niewdzięczność, aby korpus, który w dniach nieszczęścia okazał się najpotężniejszą podporą konstytucyi i monarchii lipcowéj, teraz wyrzutami obarczać. Inny także ministeryjalny dziennik *Journal de Paris* pana Henryka Fonfréde, skarcony był temi dniami przez *Journal des Debats*, ponieważ pan Fonfréde mocno się rozkrzyczał przeciw prasie opozycyjnéj. Między dwoma témi dziennikami powstał spór zacięty.

Rozprawy względem paryzkiéj gwardyi narodowéj na posiedzeniu deputowanych dnia 24go lutego przerwane zostały sprawozdaniem złożoném przez p. Salvandy, o tak zwaném prawie disjunkcyjném (o rozdzieleniu sądowém na zbrodnie wojskowe i zbrodnie przeciw bezpieczeństwu państwa, między cywilnémi a wojskowemi osobami) sprawozdanie to zajmuje w Monitorze sześć ściśle bitych przedziałek arkuszowych i przystaje na przyjęcie projektu do ustawy z następnemi odmianami wniesionemi przez komissyję: Art. I. Zbrodnie i przestępstwa objęte Rozdz. 1 księgi III. kodexu karnego, oraz ustawami wojskowemi i ustawami z 10go kwietnia i 24go maja 1834, powinny być w razie udziału i spólnictwa wojskowych i osób należących do stanu obywatelskiego oddzielnie przed sąd pozwane i sądzone.

Wojskowi i osoby zostające na stopniu wojskowym, powinny być przed sądy wojenne, a należące do stanu obywatelskiego, przed zwyczajne sądy pozwane. Art. 2. Obwinieni podlegli jednemu z tych dwóch pomienionych sądów, mogą być podczas badania lub pod czas toczenia się procesu, przed drugi pozwani dla złożenia zeznań. Takowe składają się w kształcie deklaracyi i bez przysięgi.

Podług *Journal de Paris* jenerał Bugeand objął dowództwo w prowincyi Oran, i wkrótce uda się tamże, aby stanąć na czele nowéj wyprawy do zaopatrzenia w żywność Tlemsenu. Zapowiedziane pismo marszałka Clanzel o Algierze i francuzkich posiadłościach w Afryce, niebawem wyjdzie z druku.

Do Tulonu codzień przybywają nowe oddziały wojska, transporty wojennych materyjałów, przeznaczonych do Afryki. Dnia 20go lutego okręt linijowy »Jowisz« odpłynął do Oranu z 1100 żołnierzy, dokąd wkrótce »Suffren« uda się za nim z takąż liczbą wojska. Korwety: Karawana, Fortuna i Durance, gotowe są z wojskiem odpłynąć do Bony.

Dzienniki francuzkie z 23. lutego głoszą, iż służąca Saget ważne poczyniła odkrycia. Miała

ona wyznać, jako piérwszym wynalazcą téj nowéj machiny piekielnéj nie był Champion, lecz fechmistrz Janvier. Zostawał ón w ścisłym stosunku z Mariais i jego szwagrem Lafleur, którzy razem ze ślusarzem, nazwiskiem Michał Aviot, do więzienia zaprowadzeni. — Słychać, że Champion był już dawniéj więźniem galerowym.

Minister handlu za pomocą okólnika przesłał wszystkim izbom handlowym i radom rękodzielnianym królestwa, tłumaczenie postanowień, ułożonych w Monachowie przez deputowanych niemieckiego cłowego Związku. Najbliższe zgromadzenie, czynił w końcu uwagę, odprawi się w Dreźnie i będzie się naradzać nad przyjęciem jednostajnéj stopy menniczéj i systematu miar i wag dla całego Związku.

Państwo papiézkie.

Dzienniki włoskie donoszą z Rzymu z dnia 16. lutego: Don Pietro Bonaparte, syn Lucyjana księcia Canino, który wyrokiem zwyczajnego trybunału na śmierć skazany został, po tym wyroku apelował do Sacra Consulta (najwyższego sądu), który go skazał na 16-letnie ciężkie więzienie. Papież w łaskę zamienił prawo, miasto téj kary skazując go na wieczne wygnanie z Rzymu i Państw papiézkich. — Onegdaj w nocy młody ten książę, w towarzystwie oficera od żandarmów, odjechał z tąd do Civita Vecchia, aby przy piérwszéj sposobności popłynąć do Anglii.

(Wiadomości z Livorno z 20. lutego odebrane donoszą, że Pietro Bonaparte dnia 17go lutego z pomienionego portu popłynął do Ameryki.)

Niemcy.

Dnia 11. lutego umarł w Hamburgu w 75 roku wieku swego Leonard Wächter, znajomszy pod nazwą Veit Weber — pisarz wielu dzieł. Najznajomsze z jego utworów są: »Powieści z czasów przeszłych.« — W r. 1813. napisał »Wilhelma Tella.« Urodził się w Hamburgu 1762 roku, i do ostatnich chwil zajmował się ważnemi artykułami do dziejów Hamburga.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy dnia 1. marca. —

Margrabstwo Londondery po tygodniowym pobycie w tutejszéj stolicy, wczoraj wyjechali do Berlina, z kąd udadzą się do Paryża.

Władyka biskup i starszy kraju Czarnogórców Piotr Negosz, przejeżdżał w tych dniach przez Warszawę z Wiédnia do Petersburga. (*K. W.*)

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Nowy Sącz d. 6. *marca* 1837. Na ostatnim targu naszym płacono korzec pięknéj pszenicy w m. k. złr. 2 kr. 48.; żyta złr. 1 kr. 36.; jęczmienia złr. 1 kr. 24.; owsa kr. 48. Ceny te są niższe niż w zeszłym miesiącu i bynajmniej nieodpowiadające powszechnemu oczekiwaniu; utrzymywano bowiem, że w tym czasie drożéj być musi; lubo na odbyt zboża uskarżać się nie można, lecz mnogość dowozu ceny uciska. Kartofle popłacają, korzec kosztuje 36 kr. w. w. Jak się teraz przekonywamy, wódki wartość niemoże podnieść się tak prędko, gdyż jéj na Węgrach mają wielkie zapasy i prawie taniéj tam, niż u nas kosztuje; na jarmarku w Kieresztuce (koło Tokaja) przed dwoma tygodniami dowieziono jéj tak z Galicyi jako i z Węgier przeszło sto tysięcy garcy i ledwie po 11 kr. w. w. za halbę dostać było można, tym sposobem garniec szumowy na 20 grad. 48 kr. w. w. uczyni. Być może, że w lecie, gdy im znowu zabraknie i od nas potrzebować będą, ceny się podniesą, niepomyślną atoli dla Galicyjanów okolicznością jest, iż i tam bardzo się teraz w gorzelnie sposobią. Garniec okowitéj na 30 grad. płacą tu teraz 30 kr., szumowéj na 20 gradus. 20 kr. w m. k.

Wszystkie prawie nasienie koniczu spekulanci z naszéj okolicy wykupili dla przesłania go przez Wrocław do Hamburga; płacono korzec po 24 złr. m. k. — O potaż ciągle się dopytują, za biały kalcynowany dają 12 złr., za niebieski 11 złr. mon. konw.

Témi dniami spadły u nas śniegi wielkie i mamy trwałą i mocną zimę.

TEATR POLSKI.

W poniedziałek po raz dziewiąty: *Marnotrawca*, czarodziejski melodramat ze śpiéwkami w 3 aktach.

Do dzisiejszéj Gazety dołączone jest uwiadomienie literackie księgarni K. Wilda.

(Do tego Nru. Gazety dołączony jest Ner. 10. Rozmaitości.)

Redakcyja: J. N. Kamińskiego. — Drukiem: Piotra Pillera, we Lwowie.

Wykaz ilości przypędzonych na targi ołomunieckie wołów, i ceny najdroższych i najtańszych stad z każdego targu w roku 1836.

Dzień targu	Przypędzono na targ: z Morawy i Szląska	małémi partyjami i parnik.	z Galicyi	razem	Przed targiem sprzedano wołów galicyj.	Ogół. więc sprzedano wołów galicyj.	Najdroższe stado wołów: sztuk	para po zr. w.w.	radasz	para ważyła cetn.	Najtańs. stado wołów: sztuk	para po zr. w.w.	radasz	para ważyła cetn.
7. stycznia	248	176	244	668	350	594	80	396	—	11	45	220	—	7 3/5
13. —	186	204	—	390	160	160	186	390	—	10 1/2	80	230	—	9 1/4
20. —	—	227	—	227	209	209	136	340	—	10 1/4	73	326	—	9 3/4
27. —	—	204	415	619	191	606	72	340	8	9 7/10	36	280	4	8 1/5
3. lutego	—	205	379	584	60	439	54	365	6	10	20	285	—	8 1/5
10. —	—	75	—	75	425	425	120	410	12	10 3/4	60	325	8	8 3/4
17. —	105	12	269	386	—	269	31 1/2	292	3 1/2	8	20	250	—	8 1/5
24. —	40	76	423	539	175	598	48	330	6	9	20	225	—	8 1/5
2. marca	—	94	758	852	—	758	36	360	4	9 2/5	28	200	—	6 3/5
10. —	44	203	328	575	80	408	90	350	10	9 2/5	27	260	3	7 4/5
16. —	—	163	131	294	537	668	135	340	15	9 1/2	20	270	—	8
23. —	—	237	298	535	696	994	01	355	7	10	26	235	4	7 3/5
30. —	—	79	40	119	426	466	46	355	4	10	90	290	10	9
6. kwietnia	141	62	—	203	479	479	215	420	30	10 1/2	67	288	—	9
14. —	—	165	148	313	2125	2273	176	450	22	11 1/4	27	263	3	8 3/5
20. —	75	109	209	390	1783	1992	147	450	17 1/2	11 1/2	28	225	—	7 6/10
27. —	41	118	1851	2010	385	2236	144	400	17	12	39	265	6	7 8/10
4. maja	—	118	1573	1691	480	2053	173	425	21	10 4/5	35	260	5	8
11. —	—	298	255	553	1648	1903	135	420	17	11	38	275	3	7
18. —	—	201	272	473	3320	3592	221	390	29	10 1/2	27	215	3	6 1/2
25. —	—	150	595	745	2236	2831	210	405	27	11 1/4	35	275	5	8 6/10
1. czerwca	—	33	346	379	1907	2253	226	475	31	12	97	260	14	8
8. —	—	332	2334	2666	1133	3467	264	400	36	11 6/10	102	264	—	10 1/5
15. —	—	473	2397	2870	668	3065	70	375	10	11 1/5	44	164	—	6 6/10
22. —	—	356	1591	1947	1435	3026	127 1/2	430	18 1/2	11 1/2	108	160	2	7
30. —	—	132	—	132	2079	2079	123 1/2	410	16 1/2	11 1/4	96	250	—	8
6. lipca	50	226	234	510	1913	2147	102	400	15	11	71	265	—	7 1/4
13. —	—	72	225	297	2425	2650	186	388	—	11	36	255	—	8 1/5
20. —	—	139	857	996	1526	2383	175	390	—	11	60	252	—	8
27. —	56	370	1778	2204	491	2269	208	380	—	12	84	290	1	8 4/5
3. sierpnia	—	280	2861	3141	198	3059	101	350	14	10 2/5	50	214	—	8
10. —	55	50	165	270	2333	2498	212	400	27	11	54	300	6	8 1/2
17. —	—	33	249	282	1501	1750	192	420	24	11	64	225	—	7
24. —	—	167	198	365	2029	2227	144	410	16	11 1/2	45	275	6	8 3/5
31. —	—	281	924	1205	1434	2358	121	450	16	11 2/5	30	160	—	6 1/5
7. września	—	445	2486	2931	152	2638	132	390	18	11	52	218	—	7 1/5
14. —	—	266	2694	2960	—	2694	140	400	17	10 4/5	50	190	—	7 1/5
22. —	—	273	1718	1991	666	2384	119	385	16	10 1/2	116	225	17	7 3/5
28. —	—	146	1109	1255	1516	2625	186	415	24	11	45	277	6	8 1/5
5. paździer.	—	152	2685	2837	447	3132	132	400	18	11 1/5	123	186	2	7 6/10
12. —	—	164	2116	2280	243	2359	106	425	14	11 4/5	93 kr	105	—	7 1/2
19. —	—	210	786	996	1296	2082	136	380	18	10 4/5	50	230	—	7 4/5
26. —	—	324	1554	1878	1229	2783	145	380	19	10	60	230	—	8 1/5
2. listopada	—	220	1554	1774	522	2076	152	340	—	10	48 1/2	256 ½	6 1/2	8
9. —	—	169	2467	2636	290	2757	185 1/2	347 1/2	24 1/2	10 1/2	78	200	—	8
16. —	—	85	826	911	1062	1888	140	365	—	11	85	180	—	7
23. —	—	225	1206	1431	—	1206	136 1/2	375	—	10 1/2	65	250	1	8
30. —	—	168	579	747	—	579	53	295	7	8 1/4	71	220	—	7 3/4
7. grudnia	—	204	—	204	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15. —	190	—	427	617	—	427	2	550	20	15	—	—	—	—
23. —	—	—	515	515	—	515	188	322 1/2	—	9 1/2	90 kr	175	14	6 1/2
Ogół . .	1231	9168	45069	55468	44260	89329	—	—	—	—	—	—	—	—

1) Między témi 9168 wołów, przypędzonych małémi partyjami i parnikami, jest wiele wołów galicyjskich.

2) W roku 1836 stanęło na targowicy 55468 wołów, przed targiem rozkupiono 44260, razem 99728. W roku 1835 przypędzono z różnych stron do Ołomuńca 61624 wołów, w 1834 r. 67739 w 1833 r. 79386 zaś w roku 1832 82315, a zatém w r. 1836 o 38104 wołów więcéj, jak w roku 1835 o 31989 więcéj jak w r. 1834, o 20342 więcéj, jak w r. 1833 o 17413 wołów więcéj, jak w r. 1832. (Obacz Ner. 69 gazety lwowsk. z r. 1833, Ner. 20. z r. 1834, Ner. 40 z r. 1835 i Ner. 31 gazety lwowskiéj z r. 1836.)

W roku 1836 dostarczyła Galicyja 89329 wołów, nie licząc w to owych, które małemi partyjami na targach stanęły; w r. 1835. było 55685; w r. 1834 59892, w r. 1833 63252, a w r. 1832 było 69532 wołów galicyjskich, a zatém było w r. 1836 o 33644 wołów w ęcéj jak w r. 1835.; o 29437 więcéj jak w r. 1834 o 26077 więcéj, jak w r. 1833., a o 19797 wołów więcéj, jak w r. 1832. Od téj summy wołów galicyjskich należałoby odłączyć znaczną ale nam niewiadomą ilość wołów bessarabskich, przybywających z jarmarków naszych pod nazwiskiem galicyjskich, zaś dodać 893 sztuk puszczonych podług doniesień naszego korrespondenta wprost do Wiédnia w maju, 1173 w czerwcu, nieobjętych powyższym wykazem, i przeszło 1000 sztuk, o których dowiedzieliśmy się z innego źródła. — Najdroższe stado sprzedano w r. 1832 parę wołów po 425 złr.; w r. 1833 parę po 450 złr.; w r. 1834 parę po 450 złr.; w r. 1835 parę po 600 złr.; a w r. 1836 parę po 550 złr. w wal. wiéd.